

PAGESPEJDERNE

I Baden-Powelldagene var jeg også til fest hos baptistspejderne i Tølløse. Aftenen sluttede med en meget smuk aftensang, jeg ikke havde hørt før. Især var den smuk, når den blev sunget tostemmig. Baptistspejdernes sangleder har været venlig at skrive den til os både med almindeligt akkompagnement og lagt ud for to stemmer, og her følger den:

GWEDOLIN M. CALLOW

Er
du
rede
?

Mel.: Gwedolin M. Callow

Er du rede?
Stræber du at lære
spejder helt at være,
leve til Guds ære?
Vær beredt!

Er du rede
lysets vej at træde?
Tjener du med glæde,
trøster dem, der græde?
Vær beredt!

Er du rede
så, når pligten kalder,
og når hornet gjalder,
aldrig modet falder?
Vær beredt!

Er du rede?
Lærte du at bede:
„Gud, gør du mig rede“,
da vil han dig lede.
Vær beredt!

Frit gengivet efter engelsk

GWEDOLIN M. CALLOW

3. og sidste runde i B.-P. patruljens JUBILÆUMSKONKURRENCE

Der kom ca. 100 svar på de første spørgsmål i april. Det var meget lette spørgsmål, så vi var forbavsede over, at der i 30 breve var så grove fejlsvar, at de straks gik ud af konkurrencen. Det bliver spændende at se, hvor mange af de 72 patruljer, der har klaret første runde fint, der har energi til at arbejde helt frem til målet: at blive B.-P. patrulje 1957.

Men som de to forrige gange har alle patruljer en chance for at vinde bogen „Livets Skole“ af Baden-Powell med spejderchefens dedikation — uanset om de deltager i den tre runder lange konkurrence om at blive B.-P. patrulje. Alle der svarer rigtigt på disse opgaver, deltager i lodtrækning om tre eksemplarer af bogen.

Patruljer, der har svaret ret og rigtigt på de tre hold opgaver, bliver B.-P. patruljer 1957 og får et skjold til patruljestanderen.

Da det nu er eksamenstid og sommerferie, skal svarene først være mig i hænde inden den 1. september.

1. Bring en oversættelse af Lady Baden-Powell's „message“, der står i majbladet 1957.
2. Lav en tegning eller et farveklip i to farver — den ene sort — på størrelse med en helside i Pigespejderne til illustration af pigespejderkorpsets motto i år: For vore hjem af i dag og i morgen.
3. Baden-Powell valgte Sankt Georg til spejdernes ideal. Hvilke af Sankt Georgs egenskaber synes I er forbilledlige?
4. Gennemførte I den i maj planlagte good turn? Var I alle med? Fortæl mig kort, hvordan det gik og om jeres gode og dårlige erfaringer.
5. Læs i Baden-Powell's spejderbog (lån den på biblioteket, hvis troppen ikke ejer den) kapitel 5, lejrbaalsfortælling nr. 14. Prøv at følge instruktionerne — og fortæl mig om dyr, I har sneget jer ind på og iagttaget. Vedlæg en tegning eller et fotografi.
6. Hvad hedder „Vær beredt“ på fire andre sprog end dansk?
7. Hvor afholdes i år verdenskonference? Hvem deltager fra Det Danske Pigespejderkorps? Hvad hedder hovedstaden i det land? Hvilke breddegrader og længdegrader strækker det sig mellem? Hvordan er klimaet? Hvad er de vigtigste næringsveje?
8. Hvad hedder jeres patrulje? Hvad symboliserer det navn? Har I et motto? Lav af naturmaterialer et patruljetotem eller mærke, — et, der kan tage 8 dages vind og vejr i en lejr, og send mig det.
9. Send sammen med disse svar 1957 udklippede frimærker.

Jeg ønsker jer god jagt i sommerferien.

Annesofie

Hvor spejdere mødes II:

KFUK-spejderne i Danmark

Allerførst besøger vi *Spejderbakken*, som er vores ældste træningsplads. At Danmark er et fladt land er en kendt sag, men *Spejderbakken* ligger midt i det mest bakkede terrain i hele landet — *Grejsdalen* — ved *Vejle*. Forøvrigt et af de smukkeste landskaber i Danmark.

På *Spejderbakken* er der plads til 2 træninger på samme tid. Den ene plads ligger omkring huset, hvori der er en stor pejsestue, 4 førerværelser, køkken og kældere. Den anden plads ligger nede i skoven. En vidunderlig plet mellem høje graner og løvtræer. Mange dejlige timer tilbringes på *Spejderbakken*, og hver sommer drager en masse patruljeførere inspirerede hjem til deres daglige arbejde efter en uges træningslejr.

Så rejser vi tværs over *Fyn*, sejler over *Store Bælt* til *Korsør*, hvor *Solgården* ligger.

Hvor er der smukkeste — i *Grejsdalen* eller kysten ved *Store Bælt*? Ja, det er ikke nemt at sige, men en egen stemning er der på *Solgården*, når det suser i egekrattet

og vandet står ind over den flade kyst. I forårstiden er der et væld af fugle, og luften dirrer af fuglesang og mågeskrig.

På *Solgården* har vi alle træninger for voksne forerere.

Når vi tager videre med toget til *København*, kan vi stoppe op og hilse på beboerne i *Spejderhuset i Holsteinsgade 26*.

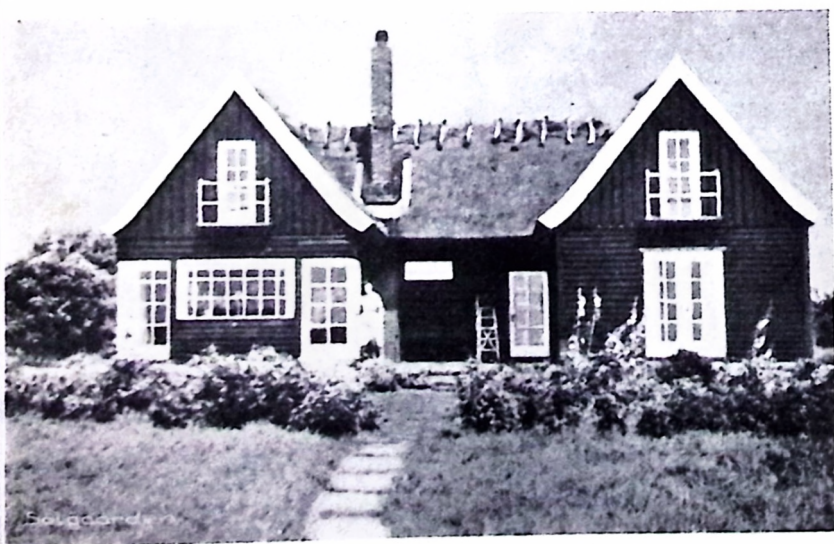
I foråret købte korpset denne bygning, som nu indrettes til kollegium for 30 KFUK-spejdere.

Til allersidst kan nævnes, at foruden vore egne steder, har vi en årrække haft dispositionsret over en lejrgrund

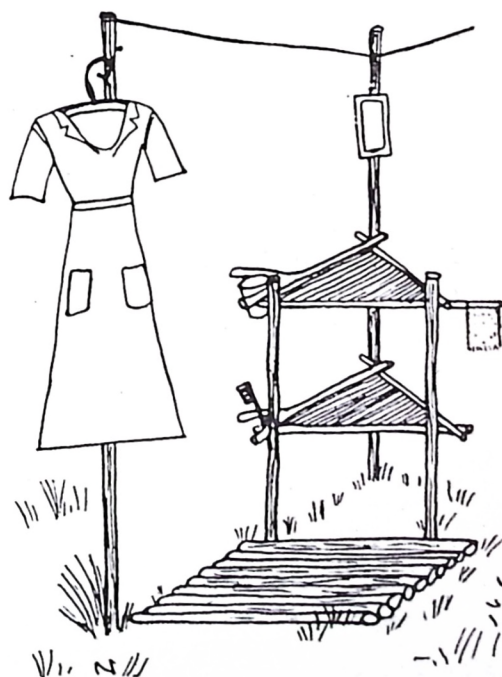
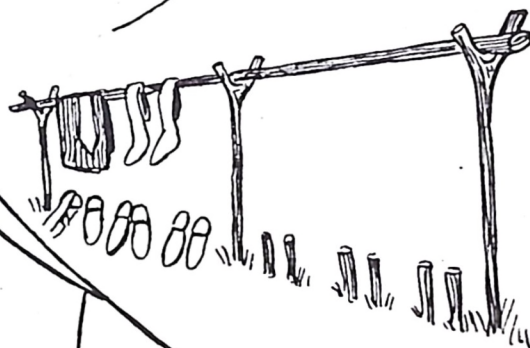
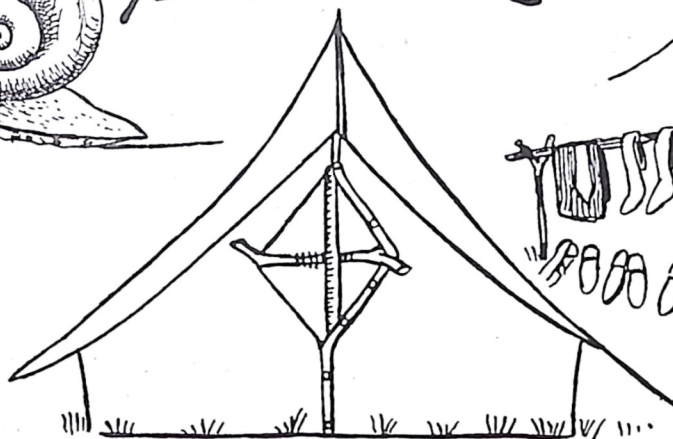
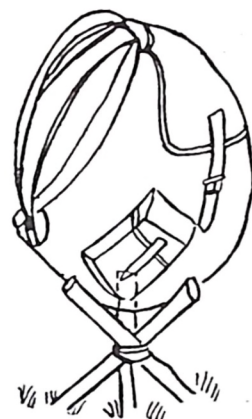
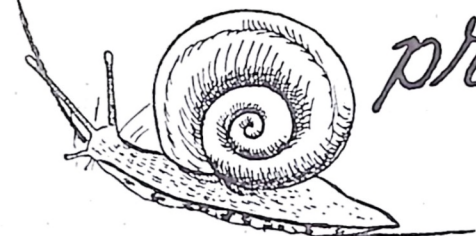
i det nordvestlige *Sjælland* på godset *Torbenfeldt* ved *Mørkøv st.*

Her kan man få en dejlig primitiv lejr, — fjernt fra alfarvej og gemt i en dejlig skov, hvor man kan gå på opdagelse. Der er et utal af træarter, og man kan her hilse på både ræv og rådyr, som nysgerrigt kigger på telte en tidlig morgenstund.

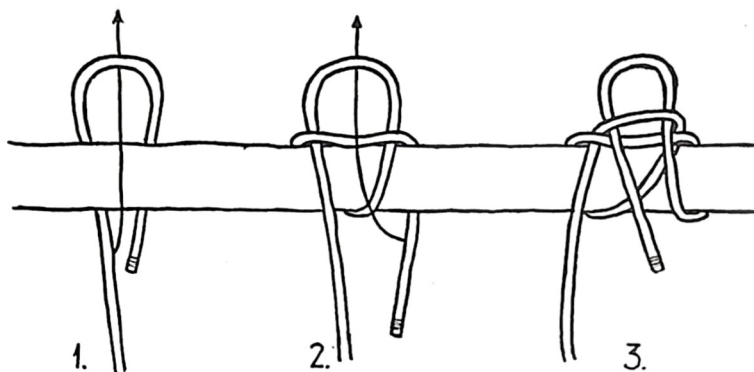
Pelle

Det gælder om
at indrette sig lidt
praktisk —

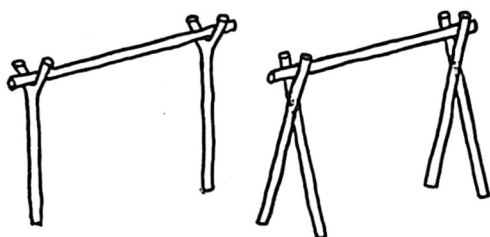
Kender I Dick Turpin?

Så har vi juni — og i denne måned skal du og din patrulje rigtig ud og træne med at indrette lejrplads, til I skal i sommerlejr i troppen.

Kender du dette simple lejrarbejde, som ganske vist ikke står omtalt i din spejderbog, men som er så praktisk, og som gerne skulle findes i en standlejr: *Et stativ til at hænge spiseposer på*, så de ikke ligger og flyder i rygsækken eller andetsteds!

Ja, så nemt er det at lave. Men hvordan får du nu posen anbragt på stativet, så du ikke behøver at løfte

bærestangen, hvergang du skal hænge posen op eller tage den af? Du kan bruge *Dick Turpins knob*, som er en slags dobbelt slipperstik, der er meget nemt at løse op; blot ved et let ryk i posesnoren kan posen frigøres fra stangen.

Lav en løkke på posesnoren og før den op bag bærestangen. Bring tommel- og pegefinger bagfra gennem løk-

ken, og tag fat om den længste tovende først. Træk lidt af tovet op gennem løkken, så det danner en ny løkke. Træk den første løkke til ved at stramme til i den korte tovende. Bring igen tommel- og pegefingern bagfra gennem den nye løkke, og tag nu fat om den korte tovende. Bring lidt af tovet op gennem løkken og træk den anden løkke til ved at stramme i den lange tovende. Posen hænger nu. Når du skal bruge posen igen, så trækker du blot i den korte tovende, og hele knobet løsner sig med det samme.

Hvorfor hedder det knob egentlig Dick Turpins knob? Jo, der ligger en meget spændende historie bag dette simple knob. Den kan du bl. a. finde i Aksel Saugmanns bog: *TOVVÆRKARBEJDER*, som er udgivet af Spejderforlaget, og som kan købes på depotet for kr. 3,85.

Her har du historien:

„Dick Turpin var i tjeneste hos hertugen af York og skulle engang ride til London med et vigtigt brev. Da han undervejs var inde på en kro for at få sig en bid mad, blev han pludselig overfaldet af hertugens fjender, der ville bemægtige sig brevet. Heldigvis lykkedes det ham at rive sig los, og med et spring satte han ud gennem vinduet. Sin hest havde han bundet ved gærdet lige udenfor og havde for en sikkerheds skyld bundet den med et sådant knob, at han kunne løse den ved et enkelt ryk i tommen. Og således lykkedes det ham at komme til hest og ride af sted, inden hans fjender var klar til at forfølge ham, — og takket være knobet reddede han livet.“ *Gulle*

UDLUFTNING I SOMMERLEJREN

Eller — for vore hjem af i dag og i morgen. Sådan kunne overskriften til dette også have lydt. For ligesom I hjemme passer jeres værelse, lufter sengetøj og lufter ud, hænger jeres håndklæder og vaskeklude, tandbørste og neglebørste til tørring, så skal I tage denne gode vane med jer i lejr.

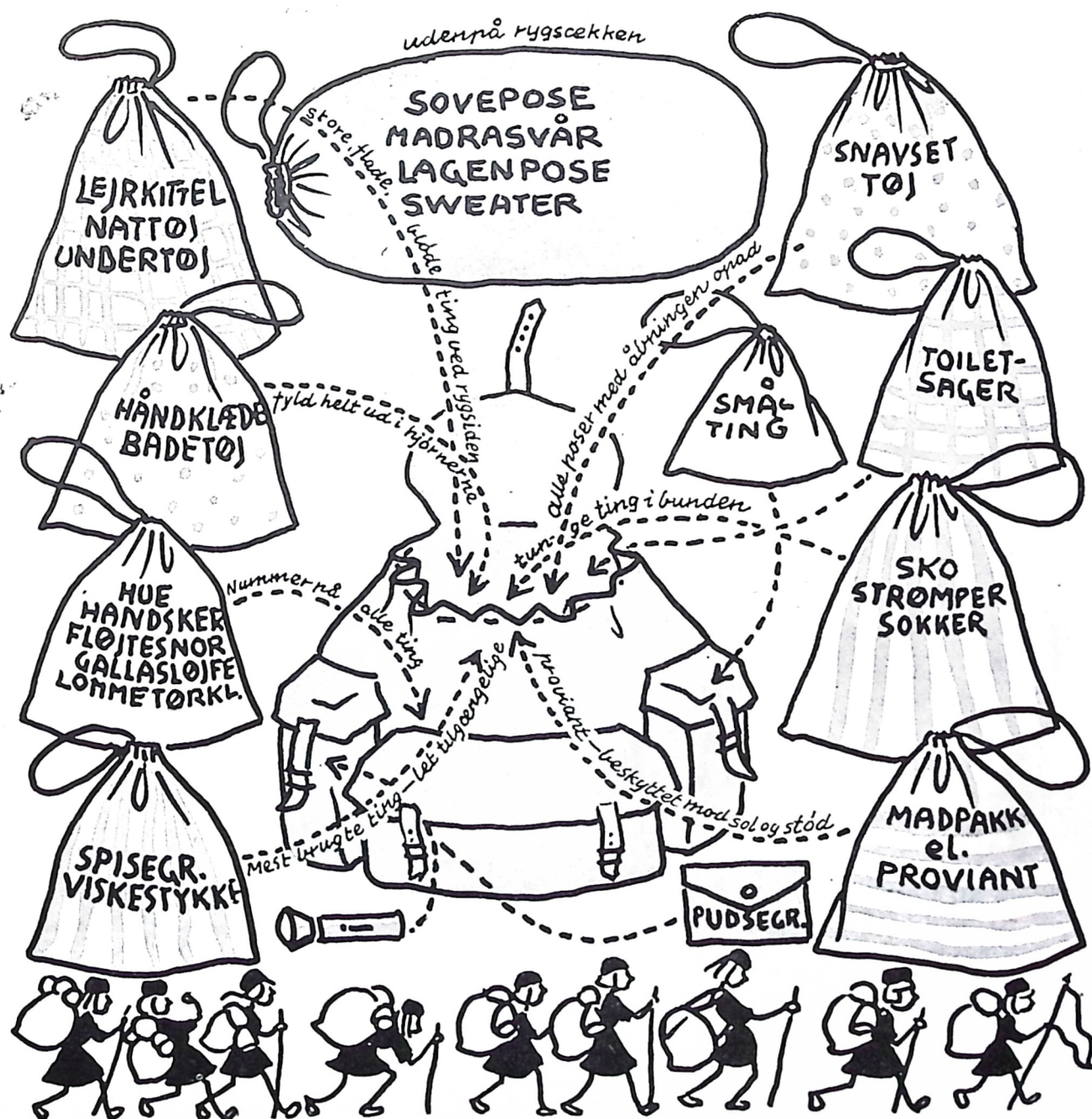
Tag *sovepoen* ud i solen og den friske luft, vend vrangsidens ud, ryst posen godt, ligesom I ryster jeres dyne derhjemme, og lad den ligge og blive solet og luftet lidt; vend retsiden ud igen, og lad den også få lidt sol og luft på denne side. Også *lagenposen* og din *pyjamas* skal ud og luftes. Derefter ruller du soveposen sammen med lagenposen, og den pænt sammenlagte pyjamas indeni. På den måde holder soveposen bedst solvarmen, og den vil være dejlig at krybe i om aftenen.

Så er der dine *toiletsager*. Vi er vis på, at hjemme hos dig selv ligger de ikke indelukket i en toilettaske og bliver sure og ækle. Næh, håndklæderne og vaskekludene er hængt op, så der kan komme luft til dem; og tandbørsten sidder enten i et stativ eller står i et tandkrus med „hovedet“ opad, så børsten kan tørre. Hvordan bærer vi os nu ad med at indrette os lige så praktisk i lejren? Lav et tilstrækkeligt stort tørrestativ eller eventuelt to stativer, så der bliver plads til *både håndklæder og vaskeklude*. Og *tandbørsten* kan I få til at hænge mellem to stramt-snoede snore, ophængt mellem to pinde, eller også i sprækken mellem to afbarkede tværpinde i et stativ.

Lad det spores vidt omkring i sommerens lejre, at I, når I er ude i lejr, lever efter de sundhedsregler, som I har lært hjemme og fået genopfrisket til 3. kl. prøven.

God sommerlejr ønsker instruktørerne.

Vor gode ven - rygsækken

At leve og rejse er titlen på en lille — udadtil ret ubetydelig — bog skrevet af Bernhard Jensen, men får man den i hånden, slipper man den ikke, før den er læst, hvis man da som de fleste af os har en smule rejse lyst i blodet. Han har fundet nogle særprægede og interessante egne og emner at skrive om — f. eks. om Søderåsen, der kun ligger $3\frac{1}{2}$ times rejse fra København på den anden side af Øresund. Søderåsen, hvor der hverken er iskageboder eller biler, hvor naturen udsletter menneskenes spor og ikke omvendt! — Han fortæller om den gamle kone i Leksand, men han fører os også ind på livet af bjergbønderne, fortæller gribende om naturen og bjerge, præsenterer os for en lille Karpatherlandsby, o. s. v., o. s. v., han giver os rejse lyst i blodet, for han har øjnene åbne for skønhederne og for de små og store værdier, og han ved, hvor han vil hen, og hvorfor han rejser. —

Og når vi nu drejer ind i vor egen gade, og skal snakke lidt sammen om at rejse udenvælts i uniform, ved vi også besked med: hvorfor — og hvordan — og hvorledes — ?

Hvorfor rejser vi? Måske har vi fået en indbydelse, måske har vi selv bestemt, at i år vil vi udenlands, der er noget spændende ved det, noget nyt at se og høre, andre sprog, andre landskaber, — anden levevis, anden klædedragt, andre mennesker. *Vi vil gerne opleve noget*, som er nyt for os, eller noget som vi holder af og længes tilbage til fra tidligere oplevelser; vi vil se kunst og arkitektur, vi vil høre musik, vi vil gå i bjerge, vi vil smage anden mad og prøve vore sprogkundskaber, vi vil „udvikle vores ånd“, og vi vil kunne snakke med om dit og dat. Vi glæder os til at *træffe mennesker* — spejdere, der trods det fremmedartede har samme livsindstilling og samme idealer, som vi, og som vi straks vil føle os hjemme iblandt, — vi vil gerne høre om deres spejderliv, og deres måde at gøre tingene på, og meget, meget mere — men vi rejser sandelig også, fordi vi i al beskedenhed gerne vil bringe et lille pust fra Danmark ud i den store verden, — vi vil gerne være gode repræsentanter for vort land. Hvad kan vi gøre for at opfylde dette?

Det skal jeg pøve at fortælle jer lidt om, for det er meget vigtigt både for dig og mig, der agter os ud, men især for vort korps og vort land; vi bliver nemlig ikke betragtet som Karin eller Lise, men som Sverige eller Danmark! Vor opførsel og vor færden sæt-

for vore hjem af i dag og i morgen

Lidt lækkert i lejren

Lejrdagene nærmer sig — vel nok nogle af de morsomste dage i året; — de er morsomme, synes jeg, fordi I så fuldstændigt skal sørge for jer selv, for jeres eget lille hus: teltet, for jeres tøj og jeres mad.

Vel er de morsomme, men derfor kan der alligevel komme en dag, da man synes, at man trænger til lidt opmuntring. Det kan være, at kokken ikke har været så heldig med maden, men prøv så at redde dagen ved at give lidt ekstra godt til teen eller mælken — hvad I nu får om eftermiddagen, eller bare for at få lidt afveksling i de traditionelle røde marmelademadder. Lige så hyggeligt, det kan være at samles om kartoffelskrælingen, kan det være at arbejde med et råkostjern. Der er bare den forskel, at kartoffelskrælingen kan foregå i sol, men er du med på holdet med råkostjernet, må du sidde i skyggen. For I har vel et råkostjern med og bruger det flittigt? I har vel nok efterhånden hørt, hvor sund og frisk råkost er, men så skal den også være helt frisk og knasende, derfor sidder man ikke i solen og tilbereder den, råkosten skal nemlig ikke lægges i vand, sådan som kartoflerne skal, når I har skrællet dem.

Nå, men det var egentligt slet ikke det, jeg ville fortælle jer, det var det med skyggen — for det, I skal rive på råkostjernet denne gang er chokolade: koge-chokolade. Når I har revet 2 kopper fulde — det er vel 3 riller chokolade — så river I tørt rugbrød, også 2 kopper fulde, og blander det i en skål med 1 kop melis, og så kommer I enten den røde marmelade, eller hvis I har fået stikkelsbærgrod til middag, så noget af den op i, lidt ad gangen, og *gnider* det sammen, det kan nemlig ikke røres, for det skal ikke være tyndt. Så har I et godt fyld til at komme mellem kiks eller smøre på en skive franskbrød.

Er I nu lidt nervøse ved at lave det, så prøv det hjemme først til søndageftermiddagsteent, men findes den

røde lejr-marmelade ikke i spiseammeret, så er der måske lidt hindbærsyltetøj eller en anden god slags — og kan du så ikke godt lave teen med det samme, mens mor sover middagssovn?

De hvide tennissko — hvad med dem?

Midt i eksamenslæsningen trænger I vist også til at slappe af med noget andet. Kan I så ikke begynde at tænke på jeres eget lejrudstyr? Lejrkittlen gjorde I vel fint i stand i efteråret, så den er jo parat. Men hvordan gik det med de hvide lærredssko? måske ikke så godt? Kender I ikke godt sådan et par sko, der står grå og triste, og ikke fri for et stænk af landmandens gode jord på gummikanterne forfæden? Jeg kender disse sko, og så er der ikke andet at gøre, end at skrubbe dem rigtig godt med en neglebørste, dyppet i lunkent sæbevand, hvis de er rigtig slemme. Gummikanten kan I give en omgang med skurepulver, så den igen kan se sin oprindelige farve.

Så stiller I dem til tørre på en avis, som kan tage fugtigheden. Imens kan I vaske snørebåndene, hvis ikke de trænger til fornyelse. Når skoene er tørre, smører I dem over med en eller anden form for skohvidt på en gammel tandbørste; men læs brugsanvisningen, om indholdet skal fortyndes med lidt vand. Når det er gjort, sætter I skoene til tørre.

Avisen skal I nok helst have i brug hele tiden, for kender I noget, der sviner mere end skokridt? Jo, det skulle da lige være, når I kridter gryder i lejr. Når skoene er tørre — og først når de er tørre — sættes båndene i. For een gang om året trænger lærredet rundt om snørehul-lerne også til lidt kulør.

Så er der bare det, at rigtig saftigt græs smitter meget af, og har du fået noget af det grønne på det hvide lærred, kan du tage det af med lidt sprit, inden du vasker skoene.

Om at smile

Nu må I nok snart til at tænke på eksamen, vel nok den mest kedsommelige tid af skoleåret, fordi de fleste af jer vel nok skal tage jer mægtigt sammen, og det man skal tage sig sammen til er jo ikke altid så morsomt. Tænk på, om I tror, at det er morsomt for lærerne eller lærerinderne, det er jo også en slags eksamen for dem; men I kan jo hjælpe dem ved at møde vel forberedt, det kan I jo nok selv regne ud, men tænker I også på, hvordan I ser ud? Jeg mener ikke, hvad tøj I har på, for det vil næppe gøre nogen forskel på lærernes indtryk af dig, om du trækker i din fineste stads eller den kjole, der klæder dig bedst; men jeg tænker på, om du er nervøs eller ser trist og sur ud, fordi det er et fag, du ikke kan lide. Jeg tror, at hvis du smiler lidt, går det dig bedre. Jeg tror ikke, at du kan smile dig fra vanskelighederne, men „smil til verden, og den smiler til dig igen.“ Der siges, at man for at se trist og sur ud bruger 17 af sine ansigtsmuskler, men til at smile bruger man kun 3. Det er altså et betydeligt mindre arbejde at smile — og tænker I frem i tiden, så er der det med rynkerne, når I bliver gamle.

Smil lidt mere hjemme ved opvasken, eller som spejder, når du skal være med ved forårsrengøringen af lokalet — eller når du synger. Jeg har hørt flere spejderkor i den travle B. P. måned, men kun eet af dem smilede; man kunne se, at de var glade for at synge, og vi, der hørte det, blev meget begejstrede for sangen. *Lis Bang*

SPEJDER-NYT

22. juni rejser fru Sibylle Bruun (formand i bestyrelsen og medlem af verdenskomiteen), fru Hanna Lund (spejderchef) og fru Ruth Petersen (internationalt kommitteret i K. F. U. K.) til Brasilien til verdenskonference.

★

Til K. F. U. K. spejdernes landslejr er tilmeldt 12.000 deltagere.

★

De københavnske distrikter har for 10 år lejet en dejlig, 6 tdr. land stor beplantet grund, Vatelunden, ved Søllerød.

★

I. Hellerup, II. Hellerup og Øregård har den 5. maj indviet et stort hus på Torkel Badens Vej. Det hedder „Heldivis“.

★

Når vi ikke har hørt om Aarhusdivisionernes hytte i Skådebakker, er det fordi Aarhusianerne selv vil fortælle om hytten og vise os fine billeder.

★

„Vanddråberne“ i 7. Odense, Mowgli, I. Folehave og „Uglen“ i Fl. Junckerstrop har ved lodtrækning vundet hver et eksemplar af Baden-Powell's bog „Livets skole“.

I april måned havde vi den store sorg i 7. Aarhus at miste en af vore små spejdere, Inge Lise Søgaard. Hun blev dræbt ved en færdselsulykke på vej til spejdermøde. Inge Lise rykkede op som stor spejder til nytårsparaden i år, og hun gik med iver op i spejderarbejdet. Både som blåmejse og spejder var hun kendt som en kærlig og hjælpsom lille pige, og det var med stor sorg, vi måtte sige farvel til hende. Patruljekammeraterne og nogle førere fulgte Inge Lise til graven for at bringe hende en sidste hilsen.

Æret være Inge Lises minde.

Må vi præsentere

DISTRIKTSCHEF FRK.

ELLINOR LARSEN

Hun har været spejder i 31 år. Det er da noget! Ellinor kan overkomme meget som distriktschef i et stort københavnsk distrikt, Sct. Georgsgildebroder og samarit.

Når hun ser lidt vigtig ud på billedet, er det fordi hun som den første pigespejder har givet blod som donor 50 gange!

Redaktionen ønsker alle en god sommerferie! – Glem ikke at klippe frimærker af feriebrevene! – Lejrreferater og lejrbilleder skal være mig i hænde inden 1. august.

Red.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Skidt med at juniregnen hver time strømmer ned,

og skidt med at man er af sin lektielæsning ked.

Hvad gør det at eksamenspinslen nok en stund bli'r ved,

bagefter kommer ferien, jo, med sol og tidløshed!

of Girl Guides and Girl Scouts, vi kalder den: The blue pamphlet, den koster kr. og giver jer let tilgængelig og god besked om W.A.G.G.S.

Spisevaner — ja, der er mange forskellige måder at spise på, og I må ikke tro, at den norske eller den danske er den eneste saliggørende. Næppe kommer I ud for at spise med pinde, skønt man ved aldrig. I nogle lande skærer man al den mad, man har fået på sin tallerken i stykker, lægger kniven fra sig og bruger så kun gafflen, det gør vi ikke, men det er all right der, hvor det er skik. I Amerika for eks., er det meget almindeligt at levne noget af sin mad på tallerkenen (måske er det ubevidst blevet skik ud fra den tanke: Vi har mad nok, vi behøver ikke at skrabe tallerkenen), andre steder, for eks. i Schwiez, er det at levne en stor forseelse. Tro ikke, at I får frikadeller og rødgrød til middag allevegne ude i verden, (hvis du kun ønsker det, må du hellere blive hjemme), vi rejser for at opleve også på dette punkt, og det er da spændende — „fremmed mad smager bedst“ siger man. Hvis der er en ret, som du er lidt ængstelig for, så bed om en lille portion først, og den skal spises, og hvis det så smager dig, er du sikkert velkommen til at få mere, men *ikke levne*, selv om Amerikaneren ved din side gør det, *du* repræsenterer ikke U. S. A. Du skal være klar over at visse religioner har bestemte regler for deres ernæring: Katolikker må ikke spise kød om fredagen, Jøder må slet ikke spise svinekød. Muhammedanerne heller ikke, og de faster en hel måned igennem i den tid solen står på himlen, — alt dette skal selvfølgelig overholdes også i en lejr, og vi skal hjælpe med til at gøre dem det let.

Vi er vant til at sige tak for mad efter måltidet herhjemme, men det er ikke skik og brug overalt i verden, bl. a. ikke i de engelsktalende lande, der regnes det for en selvfølge, at er man gæst, så får man også noget at leve af; men når man går, siger man tak, og man kan godt fortælle, at det har været en dejlig aften. Må jeg give dig et råd til denne og mange, mange andre situationer: „Stik fingeren i jorden og lugt, hvor du er“, med andre ord: *Vær vågen* og vaks, — og se hvad andre gør, og gør ligeså, tilegn dig hurtigt, hvad der er *comme il faut*.

I de sidste år har vi herhjemme i mange lejre vænnet os til at synge et bordvers for måltidet,

som en kærkommen afløser af dette ellers så højt elskede råb — (eller vræl), om hvor meget vi har proppet i os, efter maden. I vil møde dette bordvers i alle udenlandske lejre er jeg sikker på, og det vil måske være umagen værd at lære nogle i forvejen.

Men vigtigst af det hele er at være lidt vågen under måltiderne, enten man er i lejr eller gæst i et hjem, se om nabo og genbo har, hvad de behøver, ellers ræk dem det; det er så uhyggeligt, hvis man hele tiden må bede om brødet, fordi alle andre er mest interesseret i sin egen tallerken. Måltiderne byder på en stor chance for venlig og munter konversation om det, man har oplevet, og det, man gerne vil vide besked om; udnyt chancen — også *du* har ansvar for, at en fornøjelig samtale holdes i gang til gavn og glæde for alle.

Langt vigtigere end at gå i bjerge og tælle shillings og spise spaghetti er det at *træffe mennesker*, og det er din indstilling til alle disse mennesker, der betinger successen af din rejse. Vær vågen og beskeden, vær høflig og hjælpsom, vær beredt. Vær imødekommende overfor alt nyt, og lad ikke som du tror, at det kun er hjemme i dit eget land, at man ved, hvordan livet skal leves.

Du træffer måske spejdere af en hel anden race, religion og hudfarve, end du har truffet før, husk at good-will og hjælpsomhed åbner vejen til forståelse, vi må vise hjertevarme imod alle *og i omtalen af alle*, husk at vores ansigtsudtryk, og vores stemme viser, hvad vi tænker. Du vil høre mange navne, som forekommer dig mærkelige, måske komiske, men du må gøre dig al mulig umage for at udtale de navne rigtigt og stave dem korrekt, det er simpel høflighed.

En ting, der hænger sammen med dette er at passe på at meddele den rigtige oprindelse af de sange, I synger, danse I viser, o. s. v., et eksempel anskueliggør, hvad jeg mener: Hvis I danske bliver bedt om at synge en dansk sang, skal I for eks. *ikke* vælge: „Nu er jord og himmel stille“ — fordi melodien er skrevet af Bellmann, som er svensk, i alle tilfælde ikke uden at nævne det, men hellere finde en melodi af en dansk komponist. Ikke noget med at begynde at rode i sangbogen, når I bliver bedt om at synge, — det er ikke at være beredt.

Det er morsomt at lytte til accenter og sprog; engelsk talt af Finner, Hollændere, Franskmænd

Fortættes side 63

Har du nogensinde prøvet at lægge mærke til, hvor mange forskellige fugle, der holder til i, og måske ruger i jeres have i løbet af foråret og sommeren? Det er ikke nogen svær opgave at løse; den kræver kun, at du nogle gange i ugens løb giver dig tid og ro til at iagttage fuglene, og deres måde at té sig på. Giver du dem regelmæssigt brødkrummer, kan du måske have held til at få dem gjort lidt mere tillidsfulde over for dig, og giver du dem også et fad vand, kan du have megen morskab af at se dem tage bad. Men du skal sidde stille, så du må helst anbringe dig bekvemt med det samme, og på et sådant sted, at du har et godt udsyn over haven med dens græsplæne, træer og buske.

Da jeg sidste sommer syslede lidt med disse ting, var det slet ikke så få fugle, der aflagde mig besøg. Her er de: Drossel, solsort, stær, gråspurv, skovspurv, bogfinke, grønirisk, tornirisk, gulspurv, stillits, musvit, blåmejse, gråmejse, rødhals, rødstjert, gærdesmutte, jernspurv, grå fluesnapper, munk, gulbug, gærdesanger, løvsanger.

Så snart jeg kom ud i haven, stillede en hel flok gråspurve for at modtage deres daglige portion mad; bogfinken og musvitten blev efterhånden så tamme, at de satte sig på liggestolen, som jeg havde anbragt mig i. Da bogfinkens unger, som øjensynlig var udruget i en have i nærheden, kunne flyve lidt, tog fuglen sine børn med ind i vores have for at fodre dem her. Når vandslan-

gen blev sat i gang over græsplænen, tog både drossel og løvsanger brusebad under de fine vandstråler; i blommetræet havde blåmejse, musvit og gærdesanger travlt med at spise lus. Stillitserne syntes at foretrække pæretre eller toppen af et æbletræ; på raftehegnet underviste en fluesnappermor sine børn i at fange og spise insekter. Gulbugen holdt til i syrenerne, og her præsenterede også gærdesangeren sine børn, tre grålige duntotter med mørke øjne. Tæt puffet sammen sad de, kun optaget af dette ene: at sidde på pind. Solsorten tog med basken og pjasken bad i vandfadet, og blåmejse vaskede sig i en lille pyt ved vandhanen.

Af de her nævnte fugle har følgende arter til forskellige tider ynglet i vores have: Drossel, solsort, gråspurv, bogfinke, tornirisk, musvit, blåmejse, gråmejse, gærdesanger, grå fluesnapper, gulbug.

Mange af jer har mulighed for at opleve det samme og måske meget mere. Kan I også lære fuglene at kende på deres stemmer, og lære at forstå den enkelte arts forskellige lyde, kaldelyde og advarselsskrig, har I erhvervet jer en færdighed, som vil kunne blive til megen fornøjelse for jer selv. Brug nu sommeren igennem, også i lejren, de mange timers ophold i den frie natur til at opnå den kontakt med naturen, som kan skaffe jer lykkelige stunder og uforglemmelige oplevelser. God sommer.

Mange hilsener
Mulle

og Danskere lyder vidt forskelligt, og slet ikke som Englænderne selv taler deres sprog, men tro ikke, at det er „forkert“, fordi det ikke lyder, som du er vant til at høre det, men lyt og lær af det du hører.

Mads Nielsen siger om morgenstunden:

— skyl din krop, og skyl dit sind,
skyl alle sanser vågne.

Det er så sandt og så dejligt, som det er sagt, — dette: Skyl alle sanser vågne, det passer godt på en udenlandsrejse, også den sans, der har med venskab at gøre. *Make friends*, det er det, der gør livet værd at leve, det at have venner rundt på hele kloden, det er en berigelse, som ikke kan beskrives.

Det er en fin ting at vinde venner, og så let går det til:

Den som sitter her ved din side, kan du vinde med et smil, siger man i Norge — prøv om det også kan lykkes for dig, for *din skyld* og for hele verdens skyld. Eet venskab er en dråbe i havet, men hvis der er mange venskabsbånd nationerne imellem, da betyder det noget for vor dødtrætte verden, — er havet ikke sammensat af dråber, og er havet ikke magtfuldt, og har slagkraft?

— bare vi, bare vi havde kærlighed nok...

Hvis det nu lykkes for dig at opleve det helt store, — enten det nu er at stå på toppen af et bjerg eller at sidde i en lille sydlandsk fortovsrestauration, — i en gammel køn kirke eller ved et stille lejrbaal med din bedste ven, og du hører hjertets strenge slå, da tror jeg du vil forstå Bernhard Jensen, når han slutter sin bog med disse ord: det er dejligt at være til, man skulle aldrig være andet.

Men: „Ej kan det undgås, at fødderne ømmes, nakken bli'r bøjet, og ryggen lidt træt“.

Du vil sikkert før eller senere blive træt af de uvante forhold og mange indtryk, af luften i bjergene og af kostforandringen, måske du bliver lidt sløj og får hovedpine — måske også maven gør knuder, prøv da om du kan præstere at smile alligevel, og tage vanskelighederne med godt humør, og når det kniber allermest, tænk så på, hvor taknemmelig du skal være, for at du fik lov at rejse, og prøv så at nynne på den gamle strofe:

Pyt, de andre går derhjemme i det daglige halløj.

Løyer

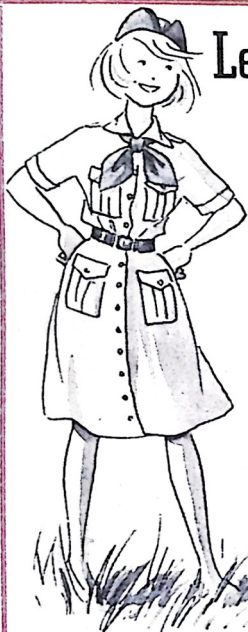
Det danske medlem af patruljen:

TOVE

Er hun KFUK-spejder bærer hun grøn uniform.

★

Mon jeg behøver at fortælle, hvordan hun ser ud som medlem af DDP?

Lejrtiden nærmer sig - udstyret skal være i orden!

LEJRKITLER

Til spejdere, samme model som uniformen, lange og korte ærmer,

str. 0-74 cm	18,00,	16,25
str. 1-84 cm	19,00,	17,00
str. 2-94 cm	20,00,	17,75
str. 2A-104 cm	21,00,	18,50
str. 3-112 cm	22,00,	19,25
str. 3A-118 cm	23,00,	20,00
str. 4-124 cm	24,00,	20,75

Til førere, model I, nederdel i bredder, bærestykke, lange og korte ærmer,

str. 40-105 cm	28,50,	26,50
str. 42-112 cm	29,50,	27,50
str. 42A-118 cm	30,50,	28,50
str. 44-118 cm	31,50,	29,50
str. 46-120 cm	32,50,	30,50

LEJRSÆT

4 dele: nederdel, bluse m. korte ærmer, shorts og trekant,

str. 36-38-40-42	42,00
Shorts og trekant	15,00
Bluse og nederdel	27,00
Bluse og nederdel, str. 44	30,00

Marineblå shorts

str. 36-38-40-42	14,75
------------------	-------

Tilbehør til lejrkitlen

Lejrtørklæde, marine	1,25
Lejrhue, lyseblå, str. 51-60	3,50
Knapper, pr. dus.	2,00

Forklæder

Lærred, marine	7,50,	8,50
Blåt- og hvidternet	6,00,	6,50

Ankelsokker

Bomuld m. nylonforstærkning, brune, blå,

str. 7-8-9-10	2,85
---------------	------

Sokletter, uld og tråd m. nylonforstærkning, brune, blå,

str. 7-8	4,45
str. 9-10	4,85

Sokletter, crepe-nylon, brune, blå, hvide,

str. 7-8	5,50
str. 9-10	6,00

Gummisko

Let og praktisk til lejrbrug,	hvid cl. blå	blå m. lang snoring
str. 32-35	9,00,	10,00
str. 36-39	10,75,	11,75
str. 40-41	12,00,	13,50

Skopudsegrejer

2 børster og sværte i sejldugsetui	4,90
Samme med skindkanter	6,25

Vandfæde og -spande

I sejldug:	
Vandspand	5,00
Vandfad	3,75
I klar plasticfolie:	
Vandspand, grøn el. gul	3,50
Vandfad, grøn el. gul	3,25
I svær plastic,	
lyseblå indvendig, hvid udvendig:	
Vandspand m. bøjle	4,85
Vandfad m. bøjle	4,25

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000

Enkeltabonnementer bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 27. maj

Come out, come out, come out,
Come out, a bundle and stick are all
You need to carry along, along
If your heart can carry a kindly thought
Your lips can carry a song.

Ja, nu står den bedste tid til friluftsliv for døren, for selv om vi har det herligt på ski og skøjter og også en regnvejrsdag, så er det nu forårets og sommerens lune vind og varme solskin, der drager os mest.

HAR DU TÆNKT PÅ PATRULJELEJR I ÅR?

Før den dag kommer, må du vise, at du kan have ansvaret for patruljen, når I er ude på mindre ture, der er mange ting, du må tænke på, hvis spejderne skal more sig, hvis I skal undgå risiko af enhver art, og hvis I skal give fremmede mennesker et godt indtryk af jeres færd.

Brug øjnene og vær vågen, alt afhænger af dette, og intet er vigtigere.

Når I går hen ad gade eller vej, fordi I skal et andet sted hen, så foretag jer noget, f.eks. bedøm afstanden til det røde hus eller det grønne stakit, hver for sig, og skridt så af, bliv ved og bliv ved, I får en vældig god øvelse, og det er ikke til at kimse af, -- eller hver spejder tager f.eks. 10 småsten i lommen, og så bestemmer I nogle ting, som det gælder om at få øje på, en bogfinke, et føl, en mand med blå slips, en folkevogn o.s.v. den spejder, der først ser en ting, f.eks. føllet, må smide en sten, og hvem får hurtigst lommen tom? Det føl én har set, tæller selvfølgelig ikke mere, men alle andre føl "er gode nok".

Risikoen i trafikken behøver jeg vist ikke at sige meget om, I kender færdselsreglerne, og du har ansvaret for, at de bliver overholdt til punkt og prikke.

Jeres færd - å, I ved det så godt:
Vær vågen og beskeden, vær høflig og hjælpsom -
VER BEREDT.

PATRULJE - MØDER - IDEER.

Mere morse. Du må samle nogle billeder

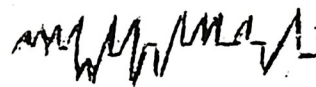

fra reklamer eller kataloger, billeder af ting, som man kan tage og føle på. Spejderne har gule ærter og tændstikker i massevis. Hver spejder får et billede: læg navnet på tingen med ærter (prik) og tændstikker (streg), når det er lagt rigtigt: nyt billede, hvem når at lægge flest navne? Eller vis alle det samme billede - hvem lægger navnet først?

Svar på de to morsekoder i april-bladet:

a ke bgu ifoy ev de pau = England.
(Alle vokaler er en prik og konsonanter en streg.)

= Spanien.

(En tap opad er en prik og nedad en streg - den vandrette streg er ophold mellem bogstaverne.)